

Петко Хинов

ДУША ПОД СНЕГА

Избрани стихотворения от 2020 година

София, 2025

На корицата е използвана картината „Зимен пейзаж“ (1910) на художника Карл Розен (1864–1934).

© Издателство „Изток-Запад“, 2025

Всички права на български език запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде възпроизвеждана или предавана под каквато и да е форма и по какъвто и да било начин без изричното съгласие на издателство „Изток-Запад“.

© Петко Хинов, автор, 2025

© Тодор Хинов, илюстрации, 2025

ISBN 978-619-01-1672-1

ПЕТКО ХИНОВ

ДУША ПОД СНЕГА

Избрани стихотворения от 2020 година

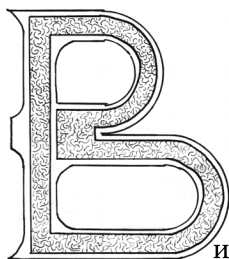
СЪДЪРЖАНИЕ

Душа под снега	7
Спокойствие	12
Милувка	13
Богопромисъл	14
Първи утринни мисли	16
Цветница в 2020 г.	17
Ей го априлъ... ..	18
Деца сред класовете	19
Лицата ни	20
Земята дими... ..	21
Писмо от миналото	22
Събуждане... ..	23
Рожден ден	24
Следразсъдъци	25
Събирам спомени... ..	26
Мярка за всички... ..	27
На Андрей Германов	28
О, майко моя... ..	29
Наследие	30
Отшелник	31
Последния ден на септември	32
Статус	34
Отминаване	35
Новонормално	36

Фошански есени	37
Старите снимки	40
„Последна чаша чай“	41
Безродници	42
Оттегляне за сън	44
Излъгани	45
Дъжд над България	46
(Не)правота	48
Почва война... ..	49
Зимна скара	50
Корени	52
Под асмата	53
Дъщеря ми на шест	54
Понякога в заспиващия мрак	56
Завръщане от смъртта	58
Молитвеност	59
16 октомври 2020 г.	60
Отшелническо верую	61
Сега и винаги	62
След поредната статия за „поправен закон“	63
Вятърът есенен	64
Оня светъл прозорец	65
Слънчева баня през ноември	66
Униние	68
Още един лист се отрони	69
Есенна панихида	70
Фейсбук	72
Залъkdown	73
Свети Николай	74
<i>За автора</i>	77

ДУША ПОД СНЕГА

Песен първа

иелице,
завий, фучи, засипвай,
света безумен
в бяло погребѝ,
косите на душата ми сиротна
с надгробна нежност
ослани!
Като невяста, сведена без свѝст
над покосен любим,
коси над мене, сестро,
разпилей!
И бавно ме затрупай във забрава
и повече над мен
не пей!
О сняг, вали!
Да спѝ... да спѝ жадувам,
полегнал като облак в пустошта,
где нивга не е крак човешки
стъпвал,
где е ненужна

песента...

и да не зная, че ще дойде пролет,

за да остана

в пълна самота,

защото под снега не е неволя

на тихата душа

сиротността...